

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเคลื่อนย้ายแรงงานจากกรุงเทพมหานคร เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

นางสาววิลาสินี สันุรธา¹ และ ดร.อุมาวาลี ศรีบุญลือ²

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ผลักดันและดึงดูดให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงาน และปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจในการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีที่มีผลต่อแนวโน้มการตัดสินใจในการย้ายไปทำงานในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหลังการเปิดเสรีทางการค้า ในการศึกษาครั้งนี้ประชากรคือ แรงงานฝีมือที่ประกอบอาชีพตามแนวทางการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีอาเซียนในเขตกรุงเทพมหานคร ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกำหนดโควตา และแบบเจาะจง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การทดสอบสมมติฐานกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจซึ่งประกอบด้วยด้านการเพิ่มความรู้ความเข้าใจ บุคคลที่มีอิทธิพลและการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานไม่แตกต่างกัน ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจในการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการตัดสินใจในทุกด้าน ส่วนปัจจัยผลักดันด้านสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการตัดสินใจในด้านการเพิ่มความรู้ความเข้าใจ และปัจจัยดึงดูดด้านสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการตัดสินใจในด้านการเพิ่มความรู้ความเข้าใจและการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงาน

คำสำคัญ: ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ปัจจัยผลักดันดึงดูด ความรู้ความเข้าใจ การเคลื่อนย้ายแรงงาน

FACTORS AFFECTING THE DECISION ON LABOR MOBILITY FROM BANGKOK TO ASEAN ECONOMIC COMMUNITY (AEC)

Miss Wilasinee Sunracha and Dr. Umawasee Sriboonlue

ABSTRACT

The purposes of this independent study were to study the personal factors, push and pull environments, knowledge and understanding of free movement, affecting a tendency of decision making on labor mobility in ASEAN Economic Community (AEC). The samples consisted of 397 participants who were qualified as skilled labors from Mutual Recognition Arrangements (MRAs) in Bangkok, selected by using quota and purposive sampling. Descriptive statistics used for data analysis included Frequency, Percentage, Mean, and Standard Deviation. Due to inferential statistics, the Independent Samples t-test, One-Way ANOVA, and the Pearson Correlation were used for the hypothesis testing at a significance level of 0.05.

According to the hypothesis testing, the results showed that different personal factors did not differently affect the tendency of decision making in terms of knowledge and understanding enhancement, influence groups, and labor mobility. Moreover, knowledge and understanding of free

¹ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

² อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

movement factors did not have any relationships with the tendency of decision making in all aspects. In contrast, push environmental factors affected the tendency of decision making in terms of knowledge and understanding enhancement while pull environmental factors affected the tendency of decision making in terms of knowledge and understanding enhancement and labor mobility.

Keywords: ASEAN Economic Community (AEC), push and pull factors, knowledge and understanding, labor mobility

บทนำ (Introduction)

อาเซียน (ASEAN) หรือ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นองค์กรที่ก่อตั้งขึ้นตามปฏิญญากรุงเทพฯ ในวันที่ 8 สิงหาคม 2510 มีสมาชิกผู้ร่วมก่อตั้ง 5 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ในเวลาต่อมาได้มีสมาชิกเพิ่มเติม ได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม และสมาชิกใหม่อีก 4 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม ทำให้อาเซียนมีสมาชิกทั้งสิ้น 10 ประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง เพื่อการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมในภูมิภาค เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและความมั่นคงในภูมิภาค และเพื่อใช้เป็นเวทีในการแก้ไขปัญหาในระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (กฤตญาภักดิ์ อุ่นเสรี, 2554 : 5 - 6)

ต่อมาในปี 2546 อาเซียนได้มีทิศทางที่จะร่วมมือกันเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ภายในปี 2558 ทั้งนี้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้นถือเป็นเพียงหนึ่งในสามเสาหลักของประชาคมอาเซียน โดยอีกสองเสาหลัก คือ ประชาคมความมั่นคงอาเซียนและประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน และได้มีการจัดทำกฎบัตรอาเซียนเพื่อการดำเนินงานไปสู่ประชาคมอาเซียนในการที่จะรวมตัวเป็น “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” ภายในปี 2558 นั้น กลุ่มประเทศอาเซียนได้จัดทำแผนงานในเชิงบูรณาการในด้านเศรษฐกิจต่าง ๆ หรือพิมพ์เขียว เพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 เรื่อง ดังนี้ (อภิญา เลื่อนฉวี, 2554 : 1)

1. การเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน โดยมีแนวทางการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือ สินค้า บริการ การลงทุน เงินลงทุน โดยที่ผู้บริโภคมีช่องทางในการเลือกสรรสินค้าและบริการได้อย่างหลากหลายในภูมิภาคอาเซียน รวมถึงประชาชนในอาเซียนสามารถเดินทางในอาเซียนได้อย่างเสรีมากยิ่งขึ้น มีการส่งเสริมการรวมกลุ่มสำคัญของอาเซียนโดยมีการกำหนดระยะเวลา ทั้งนี้รวมถึงกำแพงภาษีที่เป็นศูนย์

2. การเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันทางเศรษฐกิจอาเซียน โดยกำหนดนโยบายที่ช่วยในการส่งเสริม รวมถึงทางเศรษฐกิจ เช่น การแข่งขันทางการค้า การคุ้มครองผู้บริโภค ทรัพย์สินทางปัญญา การค้าอิเล็กทรอนิกส์ นโยบายภาษีและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

3. การพัฒนาทางเศรษฐกิจให้สมาชิกในกลุ่มอาเซียนมีความเท่าเทียมกัน โดยพัฒนาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การเพิ่มความสามารถของผู้ประกอบการในอาเซียนโดยมีโครงการร่วมกันของอาเซียน เช่น โครงการริเริ่มเพื่อการรวมกลุ่มของอาเซียนในการลดระยะห่างระหว่างประเทศสมาชิก

4. การบูรณาการเศรษฐกิจของกลุ่มสมาชิกเพื่อให้เข้ากับเศรษฐกิจโลก เป็นการสอดประสานเศรษฐกิจของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเข้ากับเศรษฐกิจของประเทศอื่น ๆ เพื่อให้มีนโยบายร่วมกัน เช่น เขตการค้าเสรีของอาเซียน สร้างเครือข่ายในการผลิต/จำหน่ายในภูมิภาคเข้ากับเศรษฐกิจโลก

ประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียนได้มีการกำหนดข้อตกลงร่วมกัน (MRAs) ใน 7 สาขาด้วยกันคือ วิศวกรรม สถาปัตยกรรม พยาบาล การสำรวจ ทันตแพทย์ แพทย์ และนักบัญชี ส่วนสาขาอื่น ๆ ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ซึ่งยังจำกัดอยู่เฉพาะในกลุ่มแรงงานฝีมือ ทำให้เกิดผลกระทบต่อแรงงานไทย ผลกระทบทางบวก คือ ตลาดแรงงานที่ใหญ่ขึ้น สร้างโอกาสให้แก่แรงงานไทยเพิ่มขึ้น ส่วนทางลบคือ มีแรงงานเข้ามาแข่งขันในประเทศมากขึ้นด้วย ทั้งนี้ผลกระทบทางบวกหรือทางลบมากกว่านั้นขึ้นอยู่กับความสามารถของแรงงานของประเทศในกลุ่มสมาชิก และการเตรียมแรงงานไทยโดยการพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานของกลุ่มประเทศอาเซียนในอนาคต (ที่มา : สำนักมาตรการทางการค้า กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์, 2554 : 15)

ก่อนหน้านี้นี้จากการสำรวจของกรมการจัดหางาน โดยกองวิจัยตลาดแรงงาน เรื่อง “ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในประชาคมอาเซียน : ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร” จำนวน 736 คน ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 99.46 ยังไม่ทราบเรื่องการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในประชาคม

เศรษฐกิจอาเซียน มีเพียงร้อยละ 0.54 เท่านั้น ที่มีความรู้ความเข้าใจ ดังนั้นทุกภาคส่วนจึงเริ่มหันมาตระหนักในการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานเสรีซึ่งจะมีการแข่งขันกันมากขึ้น และในขณะเดียวกันก็เป็นการขยายตลาดสำหรับแรงงานไทยเพิ่มมากขึ้นด้วย (อภิญา เลื่อนฉวี, 2554 : 1)

ขณะที่ปัจจุบันหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการกำลังหันมาตระหนักถึงการสร้างคุณภาพทางการศึกษา เพื่อให้นักเรียนนักศึกษาที่มีความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น ภาษาอังกฤษ เพื่อสำหรับใช้ในการสื่อสารและการทำงาน รวมทั้งความรู้ด้านวิชาการในแขนงต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับข้อตกลงการยอมรับร่วมกัน 7 สาขา คือ วิศวกรรม สถาปัตยกรรม พยาบาล การสำรวจ ทันตแพทย์ แพทย์ และนักบัญชี ซึ่งล้วนเป็นสาขาที่จำเป็นต้องมีพื้นฐานทางด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ทั้งสิ้น

จากที่ได้กล่าวมาเบื้องต้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเคลื่อนย้ายแรงงานจากกรุงเทพมหานคร เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” เพื่อที่จะใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมให้กลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนประสบความสำเร็จในการรวมตัวกันสร้างความได้เปรียบในประชาคมโลก

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาแนวโน้มการตัดสินใจในการย้ายไปทำงานในกลุ่มประเทศอาเซียนหลังการเปิดเสรีทางการค้า
2. เพื่อศึกษาปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อแนวโน้มการตัดสินใจในการย้ายไปทำงานในกลุ่มประเทศอาเซียนหลังการเปิดเสรีทางการค้า
3. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ผลักดันและดึงดูดให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีที่มีผลต่อแนวโน้มการตัดสินใจในการย้ายไปทำงานในกลุ่มประเทศอาเซียนหลังการเปิดเสรีทางการค้า
4. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจในการเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีผลต่อแนวโน้มการตัดสินใจในการย้ายไปทำงานในกลุ่มประเทศอาเซียนหลังการเปิดเสรีทางการค้า

ประโยชน์ที่จะได้รับ

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเคลื่อนย้ายแรงงานจากกรุงเทพมหานครเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีประโยชน์ในการที่แรงงานฝีมือของไทยมีความรู้ความเข้าใจเพื่อประกอบการตัดสินใจในการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีของแรงงานไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ไปทำงานในกลุ่มประเทศอาเซียนหลังการเปิดเสรีทางการค้า หากมีความรู้ความเข้าใจส่งผลต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ในการเผยแพร่กับแรงงานฝีมือที่มีความสนใจว่าแรงงานกลุ่มใดมีแนวโน้มการตัดสินใจในการย้ายไปทำงานในกลุ่มประเทศอาเซียนหลังการเปิดเสรีทางการค้า ของแรงงานไทยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล อีกทั้งการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีจะส่งผลกระทบต่อความยืดหยุ่นของตลาดแรงงานมากขึ้น โดยเฉพาะเศรษฐกิจทั่วโลกมีแนวโน้มที่จะผนวกเข้าหากัน ซึ่งจะทำให้ประเทศมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ผลที่ได้จากการศึกษาจึงเป็นแนวทางให้ผู้สนใจทั้งนายจ้างและลูกจ้างสามารถนำมาเป็นส่วนหนึ่งในการประกอบการตัดสินใจในการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในอนาคต

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methodology)

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ แรงงานฝีมือ 6 สาขา คือ วิศวกรรม สถาปนิก พยาบาล ทันตแพทย์ แพทย์ และนักบัญชี ที่ประกอบอาชีพตามแนวทางการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 43,815 คน (ยกเว้นสาขาการสำรวจ เนื่องจากไม่สามารถหาจำนวนประชากรที่แน่นอนได้ จึงทำการวิจัยเพียง 6 อาชีพเท่านั้น)
2. ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ แรงงานฝีมือ 6 สาขา คือ วิศวกรรม สถาปนิก พยาบาล ทันตแพทย์ แพทย์ และนักบัญชี ที่ประกอบอาชีพตามแนวทางการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 397 คน โดยคำนวณจากสูตรการคำนวณของ Yamane (1970) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแต่ละสาขาอาชีพ

อาชีพ	จำนวนประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง	ที่มา
แพทย์	5,420	49	กระทรวงสาธารณสุข
ทันตแพทย์	725	7	กระทรวงสาธารณสุข
พยาบาล	20,200	183	กระทรวงสาธารณสุข
วิศวกร	7,953	72	สภาวิศวกร
นักบัญชี	9,132	83	สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์
สถาปนิก	385	3	สภาสถาปนิก
รวม	43,815	397	

3. การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยกำหนดโควตา (Quota Sampling) และการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

4. ตัวแปรต้นที่ใช้ในการศึกษา ด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ประกอบด้วยปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูด และความรู้ความเข้าใจในการเคลื่อนย้ายแรงงาน ตัวแปรตามที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แนวโน้มการตัดสินใจไปประกอบอาชีพในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในอนาคต

5. ขอบเขตด้านระยะเวลาเก็บรวบรวมข้อมูล เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2555 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ.2556

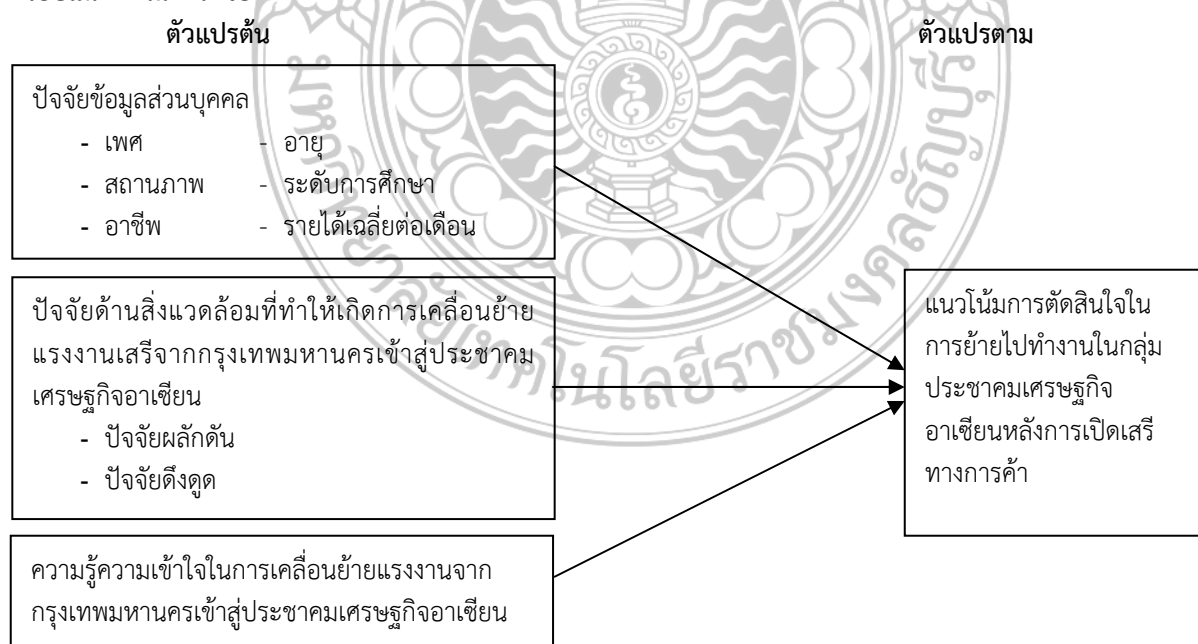
สมมติฐานของการวิจัย

1. แรงงานไทยในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจในการย้ายไปทำงานในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหลังการเปิดเสรีทางการค้าแตกต่างกัน

2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ผลักดันและดึงดูดให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีจากกรุงเทพมหานครเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการตัดสินใจในการย้ายไปทำงานในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหลังการเปิดเสรีทางการค้า

3. ความรู้ความเข้าใจการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีของแรงงานไทยในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการตัดสินใจในการย้ายไปทำงานในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหลังการเปิดเสรีทางการค้า

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิเคราะห์

การศึกษานี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ ต่อเดือน และสถานภาพ รวม 6 ข้อ โดยแบ่งเป็นประเภทข้อมูลเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) และเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูดให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงาน เสรีจากกรุงเทพมหานครเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน คำถามเป็นแบบมาตราส่วน (Rating Scale) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval Scale) กำหนดค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 ถึง 5 คะแนน โดยเรียงจาก 5 มีผลมากที่สุด และ 1 มีผลน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นคำถามปลายเปิด (Open – Ended Question) โดยใช้คำถามแบบที่มีคำตอบให้เลือกตอบ 2 ทาง จำนวนทั้งสิ้น 10 ข้อ โดยเลือกตอบว่าใช่หรือไม่ใช่ มีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ใช่ มีคะแนนเป็น 1 ไม่ใช่ มีคะแนนเป็น 0

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มการตัดสินใจในการย้ายไปทำงานในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยใช้คำถามปลายปิด (Closed – Ended Question) คำถามเป็นแบบมาตราส่วน (Rating Scale) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale) กำหนดค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 ถึง 5 คะแนน โดยเรียงจาก 5 มีผลมากที่สุด และ 1 มีผลน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นการอธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.1 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพ โดยนำมาแจกแจงจำนวนความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยผลักดันและดึงดูดให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีจากกรุงเทพมหานครเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D)

1.3 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามส่วนที่ 3 ความรู้ความเข้าใจการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีของแรงงานไทยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยนำมาแจกแจงจำนวนความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D)

1.4 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามส่วนที่ 4 แนวโน้มการตัดสินใจในการย้ายไปทำงานในกลุ่มประเทศอาเซียน หลังการเปิดเสรีทางการค้า โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D)

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยเลือกใช้สถิติ ดังนี้

2.1 สมมติฐานที่ 1 แรงงานไทยในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจในการย้ายไปทำงานในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหลังการเปิดเสรีทางการค้า

สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ที่มีจำนวน 2 กลุ่ม โดย Independent Samples t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546 : 135) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance/ANOVA) ใช้ในการทดสอบค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม ในกรณีนี้ที่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มได้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแบบจับคู่พหุคูณ (Multiple Comparison) โดยวิธี scheffe เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2 สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ผลักดันและดึงดูดให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีจากกรุงเทพมหานครเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการตัดสินใจในการย้ายไปทำงานในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหลังการเปิดเสรีทางการค้า

2.3 สมมติฐานที่ 3 ความรู้ความเข้าใจการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีของแรงงานไทยในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับมีแนวโน้มการตัดสินใจในการย้ายไปทำงานในกลุ่มประเทศอาเซียนหลังการเปิดเสรีทางการค้า

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล (Results and Discussion)

ผลการวิจัย

ปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคลของแรงงานฝีมือที่ประกอบอาชีพตามแนวทางการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 26 - 35 ปี สถานภาพโสด การศึกษาปริญญาตรี มีอาชีพ พยาบาล และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 - 40,000 บาท

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยผลักดันและดึงดูดให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวม อยู่ในระดับความคิดเห็นมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยดึงดูด และปัจจัยผลักดัน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ให้ความคิดเห็นกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ผลักดันให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การจัดการด้านสวัสดิการแรงงานในประเทศไทยยังไม่ดีพอ อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ เศรษฐกิจภายในประเทศตกต่ำ อยู่ในระดับมาก ความไม่มั่นคงทางการเมืองทำให้ไม่มีผู้ลงทุนเพิ่มขึ้น อยู่ในระดับมาก ตำแหน่งงานภายในประเทศมีไม่เพียงพอกับความต้องการ อยู่ในระดับมาก และคนในครอบครัวส่งเสริมให้เดินทาง อยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง

ส่วนปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ดึงดูดให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในภาพรวม อยู่ในระดับความคิดเห็นมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เชื่อว่าทำงานต่างประเทศจะทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น และต้องการตำแหน่งงานที่ดีขึ้นหลังจากกลับมาอยู่ประเทศไทย อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ พัฒนาทักษะและประสบการณ์ในการทำงานมากกว่าในประเทศไทย อยู่ในระดับมากที่สุด มีเทคโนโลยีและอุปกรณ์การทำงานพร้อมกว่าในประเทศไทย อยู่ในระดับมาก และได้รับการยอมรับจากสังคมมากขึ้น อยู่ในระดับมาก

ความรู้ความเข้าใจในการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบใช่ในเรื่อง อาเซียนเป็นองค์กรที่ก่อตั้งขึ้น โดยมีสมาชิกผู้เริ่มก่อตั้ง 5 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community : AC) ประกอบด้วย 3 เสาหลัก คือ ประชาคมความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค เป็นแผนงานที่จะส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของสมาชิกและลดช่องว่างของระดับการพัฒนาระหว่างสมาชิกเก่าและใหม่ และการสนับสนุนการพัฒนา SMEs ประเทศไทยเป็นผู้ประสานงานหลักในการเปิดเสรีสินค้าและบริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและเทคโนโลยีสารสนเทศ การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี หากมีความสามารถและผ่านเกณฑ์เงื่อนไขคุณสมบัติตามที่แต่ละประเทศกำหนดได้ ก็จะเข้าไปทำงานในกลุ่มสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศได้อย่างเสรี การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีมีทั้งหมด 6 อาชีพ ได้แก่ วิศวกร พยาบาล สถาปนิก แพทย์ ทันตแพทย์ และนักบัญชีการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีดังกล่าว เป็นการเคลื่อนย้ายเฉพาะแรงงานฝีมือและต้องมีคุณสมบัติมาตรฐานที่กำหนดไว้ในข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (MRAs) ของอาเซียน แต่เรื่องการเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน (Single Market and Single Production Base) โดยจะมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุนและเงินลงทุนเท่านั้น กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบไม่ใช่

แนวโน้มการตัดสินใจในการย้ายไปทำงานในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ให้ความคิดเห็นกับแนวโน้มการตัดสินใจในการย้ายไปทำงานในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ตัดสินใจเอง อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเพิ่มความรูู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อประกอบ การตัดสินใจ อยู่ในระดับมาก บุคคลในครอบครัว อยู่ในระดับมาก เพื่อน/ผู้ร่วมงาน อยู่ในระดับปานกลาง และมีแนวโน้มการตัดสินใจในการย้ายไปทำงานในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหลังการเปิดเสรีทางการค้า อยู่ในระดับปานกลาง และส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะเดินทางไปทำงานภายในระยะเวลา 1- 3 ปี และจะไปทำงานที่ประเทศสิงคโปร์

อภิปรายผล

แนวโน้มการตัดสินใจในการย้ายไปทำงานในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหลังการเปิดเสรีทางการค้า พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นกับแนวโน้มการตัดสินใจในการย้ายไปทำงานในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ตัดสินใจเอง อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเพิ่มความรูู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อประกอบการตัดสินใจ อยู่ในระดับมาก บุคคลในครอบครัว อยู่ในระดับมาก เพื่อน/ผู้ร่วมงาน อยู่ในระดับปานกลาง และมีแนวโน้มการตัดสินใจในการย้ายไปทำงานในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหลังการเปิดเสรีทางการค้า อยู่ในระดับปานกลาง และส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะเดินทางไปทำงานภายในระยะเวลา 1- 3 ปี และจะไปทำงานที่ประเทศสิงคโปร์ เนื่องจาก กลุ่มการค้าเสรีกลุ่มอาเซียน ส่งผลกระทบต่อประเทศสมาชิกในเชิงบวกทางภาคการผลิตและด้านแรงงาน นำไปสู่ความต้องการของกลุ่มประเทศอาเซียนในการเพิ่มแรงงานทั้งที่มีฝีมือและกึ่งฝีมือเข้ามาทำงานในประเทศกลุ่มสมาชิกมากขึ้น เช่น สิ่งทอ อุตสาหกรรมยาง เครื่องประดับ ซึ่งจะส่งผลให้อัตราการจ้างงานที่มีสูงขึ้น นอกจากนี้ ทำให้แรงงานมีการพัฒนาฝีมือของตนให้มีความสามารถเพิ่มขึ้นและทำให้คุณภาพในการดำเนินชีวิตสูงขึ้นด้วย ด้านแรงงานที่มีฝีมือและแรงงานที่มีความเชี่ยวชาญมีความก้าวหน้าในระดับที่สูงขึ้น การเปิดเสรีทางการค้าจะช่วยส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานให้ดีขึ้น ตลอดจนสวัสดิการของผู้ใช้แรงงานในธุรกิจขนาดกลางและขนาดใหญ่ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิกร ภูมิแสนโคตร (2546) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจที่จะไปทำงานในต่างประเทศของแรงงานไทย: ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดมหาสารคาม พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจย้ายถิ่นที่จะไปทำงานในต่างประเทศของแรงงานไทยมากที่สุด คือ ค่าจ้างและรายได้ที่คาดว่าจะได้รับ รองลงมาคือ ภาระหนี้สิน สวัสดิการที่คาดว่าจะได้รับ การชักชวนจากญาติพี่น้องคนรู้จัก การว่างงาน ประสพการณ์ที่จะได้รับ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ค่านิยมต้องการฝึกทักษะและข้อมูลข่าวสาร มีผลต่อการตัดสินใจที่จะไปทำงานในต่างประเทศน้อยที่สุด ปัญหาอุปสรรคของการดำเนินงานที่สำคัญ คือสถานการณ์ของประเทศต้นทางยังคงมีปัจจัยผลักดันให้มีการอพยพแรงงานสูง รัฐบาลไทยยังขาดนโยบายและมาตรการระยะสั้น ระยะยาว ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา กฎหมายคนเข้าเมืองไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

แนวโน้มการตัดสินใจในการย้ายไปทำงานในกลุ่มประเทศอาเซียนหลังการเปิดเสรีทางการค้าของแรงงานไทยในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพ ที่แตกต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจในการย้ายไปทำงานในกลุ่มประเทศอาเซียนหลังการเปิดเสรีทางการค้า ในเรื่อง การเพิ่มความรู้ความเข้าใจ บุคคลที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจ และการตัดสินใจย้ายไปทำงานในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งในเชิงประชากรศาสตร์ทฤษฎีการย้ายถิ่นของลี (Lee, 1966) เป็นทฤษฎีที่ถูกนำไปเป็นแนวทางว่าการย้ายถิ่นจะเกิดขึ้นหรือไม่ขึ้น ขึ้นอยู่กับปัจจัย 4 ประการ ได้แก่ ปัจจัยในถิ่นต้นทาง ปัจจัยในถิ่นปลายทาง ปัจจัยหรืออุปสรรคที่อยู่ระหว่างถิ่นต้นทางและถิ่นปลายทาง และปัจจัยด้านบุคคล โดยการย้ายถิ่นเป็นผลจากการเปรียบเทียบปัจจัยในถิ่นต้นทางและถิ่นปลายทาง จากการตอบสนองปัจจัยผลักดันในถิ่นต้นทาง และปัจจัยดึงดูดในถิ่นปลายทาง ผลจากการศึกษาในงานวิจัยนี้พบว่า ปัจจัยด้านบุคคลไม่ได้เป็นปัจจัยในการตัดสินใจย้ายไปทำงานในต่างประเทศ ซึ่งในงานวิจัยของ ภูเขียว จันทร์สมบุญ (2549) ศึกษาปัจจัยดึงดูดและปัจจัยผลักดัน ในการย้ายถิ่นเพื่อขยายแรงงานของแรงงานจากนครหลวงเวียงจันทร์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ปัจจัยดึงดูดโดยภาพรวม พบว่าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตามอายุ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา สถานภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตามอาชีพและเมืองที่อาศัยอยู่ การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ปัจจัยผลักดันโดยภาพรวม พบว่าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตามรายได้ ประสพการณ์ไปทำงานในประเทศไทย ระดับการศึกษา อาชีพ และเมืองที่อาศัยอยู่

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ดึงดูดให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานจากกรุงเทพมหานครเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยผลักดัน ภาพรวม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการตัดสินใจในการย้ายไปทำงาน ในเรื่อง การเพิ่มความรู้ความเข้าใจ แต่ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยดึงดูด ภาพรวม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการตัดสินใจในการย้ายไปทำงาน ในเรื่อง การเพิ่มความรู้ความเข้าใจ และการตัดสินใจย้ายไปทำงานในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีแรงผลักดันและแรงดึงดูด (Lee, 1966) ที่กล่าวว่าแรงผลักดันและแรงดึงดูดทางมนุษย์ เป็นแรงที่ได้มาจากการควบคุมเกี่ยวกับสังคมและศักยภาพระหว่างบุคคล นั่นก็คือทรัพยากรของมนุษย์ที่สามารถแสดงออกถึงแรงประเพณี โดยคิดการสรุปบทบาทของการเป็นมนุษย์ เป็นความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ ความสามารถระหว่างบุคคลต่าง ๆ เทคนิคการจูงใจที่สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือได้ ในฐานะที่เป็นกลไกของมนุษย์ ต้องจัดเตรียมการสนับสนุน การกระตุ้น และโอกาสของความเจริญงอกงามให้ผู้อื่น ซึ่งเป็นการยากที่จะจินตนาการถึงการดำเนินการให้มีการตัดสินใจอย่างเหมาะสม โดยปราศจากการมีแรงผลักดันของมนุษย์อย่างเข้มแข็งในกิจกรรมต่างๆ ที่เน้นการเป็นเกี่ยวกับมนุษย์ และความต้องการของบุคคล ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่จำเป็นและไม่ควรปล่อยปละละเลย เพราะจะทำให้เกิดปัญหาในการตัดสินใจต่อมาได้ การที่บุคคลมีแรงจูงใจที่จะเลือกตัดสินใจประการใดสูง และมนุษย์ผู้มีอิทธิพลต่อการ

ตัดสินใจนั้นเองก็มีแรงจูงใจที่สูงต่อการตัดสินใจ คือสิ่งที่ต้องกำหนดก่อนการตัดสินใจเลือกให้มีคุณภาพ และบุคคลเองจะต้องกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพในการพัฒนามนุษย์

ความรู้ความเข้าใจการเคลื่อนย้ายแรงงานจากกรุงเทพมหานครเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหลังการเปิดเสรีทางการค้า พบว่า ความรู้ความเข้าใจการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีของแรงงานไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ภาพรวม ความรู้ความเข้าใจการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีของแรงงานไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการตัดสินใจการย้ายไปทำงานในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหลังการเปิดเสรีทางการค้า ในการเพิ่มความรู้ความเข้าใจ บุคคลที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจ และการตัดสินใจย้ายไปทำงานในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจาก ความรู้ความเข้าใจเป็นความทรงจำในเรื่องราว ข้อเท็จจริงรายละเอียดต่างๆ และความสามารถในการนำความรู้ที่เก็บรวบรวมมาใช้ตัดแปลง อธิบาย เปรียบเทียบในเรื่องนั้นๆ ได้อย่างมีเหตุผล และความรู้ความเข้าใจเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องโดยตรงและรวมถึงการนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ตามขั้นตอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับ อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2518: 93) ได้กล่าวถึง คุณสมบัติเกี่ยวกับโครงสร้างของความเข้าใจที่เป็นหลักอยู่ 3 ประการคือ 1. การทำให้เกิดความแตกต่าง (differentiation) หมายถึง ความเด่นขององค์ประกอบต่าง ๆ หรือหน่วยต่าง ๆ ที่รวมอยู่ในชุดความเห็นต่าง ๆ ซึ่งบุคคลรักษาไว้ทำให้บุคคลเป็นผู้ที่ “รู้อะไรมากมายหรือไม่รู้อะไรเลย” 2. ความเกี่ยวพันกัน (relatedness) หมายถึง ความเด่นขององค์ประกอบต่างๆของความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างต่างๆของความรู้ความเข้าใจและยังหมายถึงอิทธิพลขององค์ประกอบอื่น ๆ อีกด้วย ถ้าจะพิจารณาในแง่พฤติกรรมของผู้บริโภคแล้ว จะเห็นได้ดังตัวอย่าง เช่น การเลือกตรายี่ห้อมักจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นหน้าที่ของทัศนคติต่าง ๆ ของผู้บริโภคที่มีต่อตรายี่ห้อดังกล่าว (ความรู้ความเข้าใจ) และ 3. การรวมกัน (Integration) หมายถึง ขอบเขตการตั้งดูเข้าหากันหรือเชื่อมด้วยกันระหว่างส่วนต่าง ๆ ของโครงสร้างของความรู้ความเข้าใจ เพื่อให้สามารถนำสิ่งๆที่รวมกันเข้าไปได้แล้วนั้นเป็นประโยชน์ในการเสาะแสวงหา ประเมินค่า และดำเนินกรรวิธีเกี่ยวกับข่าวสารทั้งหมดตลอดจนถึงการตัดสินใจด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ปัจจัยผลักดัน ผลการศึกษาพบว่า การจัดการด้านสวัสดิการแรงงานในประเทศไทยยังไม่ดีพอ เศรษฐกิจภายในประเทศตกต่ำ ความไม่มั่นคงทางการเมืองทำให้ไม่มีผู้ลงทุนเพิ่มขึ้น และตำแหน่งงานภายในประเทศมีไม่เพียงพอกับความต้องการ เป็นปัจจัยที่ผลักดันให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังนั้น ควรมีการพิจารณาด้านการจัดการสวัสดิการให้กับผู้ใช้แรงงาน รักษาเสถียรภาพทางการเมือง ไม่ให้เกิดความวุ่นวาย และส่งเสริมทางด้านเศรษฐกิจให้มีความเจริญเติบโต

2. ปัจจัยดึงดูด ผลการศึกษาพบว่า เชื่อว่าทำงานต่างประเทศจะทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น พัฒนาทักษะและประสบการณ์ในการทำงานมากกว่าในประเทศไทย และต้องการตำแหน่งงานที่ดีขึ้นหลังจากกลับมาอยู่ประเทศไทย ดังนั้น ควรมีการพิจารณารายได้สำหรับกลุ่มวิชาชีพแรงงานฝีมือ เพิ่มสวัสดิการเพื่อให้แรงงานมีความมั่นคงในการดำเนินชีวิตเพิ่มขึ้น และผู้ประกอบการควรพัฒนาทักษะในการทำงานให้กับแรงงาน เช่น การฝึกอบรม การศึกษาดูงานต่างประเทศ เพื่อนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาทักษะฝีมือของแรงงาน

3. แนวโน้มการตัดสินใจในการย้ายไปทำงานในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการศึกษาพบว่า แนวโน้มการตัดสินใจในการย้ายไปทำงานในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับมาก ดังนั้นควรมีการพิจารณาด้านการเตรียมความพร้อมในการเคลื่อนย้ายของแรงงานไทยไปทำงานในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เนื่องจากผลกระทบของการเปิดการค้าบริการเสรีมีได้ก่อให้เกิดผลกระทบทางบวกต่อผู้ใช้แรงงานในภาคอุตสาหกรรมเท่านั้น แต่อาจก่อให้เกิดปัญหาความไม่มั่นคงในอาชีพของแรงงานไร้ฝีมือ และนำมาซึ่งปัญหาช่องว่างทางรายได้ และสวัสดิการระหว่างผู้ใช้แรงงานที่จะมีปัญหาหนักที่สุดในการปรับตัวเพื่อเตรียมพร้อมกับสถานการณ์คือ กลุ่มแรงงานที่อยู่ในวัยกลางคนขึ้นไป (อายุมากกว่า 40 ปี) และกลุ่มแรงงานไร้ฝีมือหรือผู้มีการศึกษาน้อย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต

1. ควรมีการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพถึงแนวโน้มการตัดสินใจในการย้ายไปทำงานในกลุ่มประเทศอาเซียนหลังการเปิดเสรีทางการค้าของแรงงานไทยในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางให้กับรัฐบาลในการกำหนดนโยบายเพื่อคุ้มครองปัญหาที่จะเกิดกับแรงงานไทยในการย้ายไปทำงานในกลุ่มประเทศอาเซียน

2. ควบคู่การศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการย้ายไปทำงานในกลุ่มประเทศอาเซียนหลังการเปิดเสรีทางการค้าของแรงงานไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

3. ควบคู่การศึกษาความต้องการย้ายไปทำงานในกลุ่มประเทศอาเซียนหลังการเปิดเสรีทางการค้าของแรงงานไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

บทสรุป (Conclusion)

ปัจจุบันกลุ่มประเทศอาเซียนได้ตระหนักถึงสภาพเศรษฐกิจโลกที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินงานธุรกิจ เพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มประเทศอาเซียนจึงได้ร่วมมือกันวางแผนเชิงบูรณาการเศรษฐกิจ ประกอบด้วย การเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน การเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันเศรษฐกิจอาเซียน การพัฒนาทางเศรษฐกิจให้กลุ่มประเทศอาเซียนมีความเท่าเทียมกัน และการบูรณาการเศรษฐกิจของกลุ่มสมาชิกเพื่อให้เข้ากับเศรษฐกิจโลก ดังนั้น ประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียนได้มีการกำหนดข้อตกลงร่วมกัน (MRAs) ใน 7 สาขาด้วยกันคือ วิศวกรรม สถาปัตยกรรม พยาบาล การสำรวจ ทันตแพทย์ แพทย์ และนักบัญชี ซึ่งยังจำกัดอยู่เฉพาะในกลุ่มแรงงานฝีมือในการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในกลุ่มประเทศอาเซียน การวิจัยในครั้งนี้เป็นเชิงสำรวจ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจซึ่งประกอบด้วยด้านการเพิ่มความรู้ความเข้าใจ บุคคลที่มีอิทธิพลและการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานไม่แตกต่างกัน ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจในการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการตัดสินใจในทุกด้าน ส่วนปัจจัยผลักดันด้านสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการตัดสินใจในด้านการเพิ่มความรู้ความเข้าใจ และปัจจัยดึงดูดด้านสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการตัดสินใจในด้านการเพิ่มความรู้ความเข้าใจและการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงาน

เอกสารอ้างอิง (Reference)

- กฤตญาภัค อุ่นเสรี. 2554. เอกสารความรู้ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. สำนักดำรงราชานุภาพ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย.
- กองวิจัยตลาดแรงงาน ฝ่ายวิเคราะห์ตลาดแรงงาน. 2553. เสนอไขเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในประชาคมอาเซียน. กรุงเทพมหานคร : กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546. การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : ธรรมสาร.
- _____. 2548. การใช้ SPSS for Windowsในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. 2549. สถิติสำหรับงานวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิกร ภูมิแสนโคตร. 2546. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจที่จะไปทำงานในต่างประเทศของแรงงานไทย: ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ (ศ.ม.). มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ภูเขียว จันทรสมบุรณ์. 2549. การศึกษาปัจจัยดึงดูดและปัจจัยผลักดันในการย้ายถิ่นเพื่อขายแรงงานจากนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สำนักวิทยบริการ. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. 2550. “การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต,” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.fap.or.th>, [สืบค้นเมื่อ 21 ธันวาคม 2555]
- สภาวิศวกร. 2555. “การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต,” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.coe.or.th>, [สืบค้นเมื่อ 21 ธันวาคม 2555]
- สภาสถาปนิก. 2555. “การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต,” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.act.or.th>, [สืบค้นเมื่อ 21 ธันวาคม 2555]
- สำนักมาตรฐานการการค้า กรมการค้าต่างประเทศ. 2554. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงพาณิชย์.
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล. 2518. พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อภิญา เลื่อนฉวี. 2554. กฎหมายการค้าระหว่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน.
- Lee, Everette S. 1966. A Theory of Migration Demography. Vol.3.
- Taro, Yamane. 1970. Statistics : An Introductory Analysis. 2nd ed. Tokyo: John Weather-hill.